

БЕЛИКОЛѢПНО КАТО ЦАРЬ И ИСПОЛНЕНЪ ШЪ СТРАХЪ.
НИКОИ ДА НЕ РЧЕ КАКЪ СЪМЪ, АМИ КАКЪ ЩЕ
СЪМЪ.

КРИСЪ ОУБИДЕ ОУЛОНА ВЪ СОКРОВИЩЕТО СВОЕ
И МЪ КАЖА СВОИТО ИМѢНІЕ, А ЧИ ГО ПОПЫТА:
ДА ЛИ ЩЕ СА НАМѢРИ НА СВѢТЪТЪ НѢКОИ ЧЕ-
ЛОВѢКЪ ПО БЛАЖЕНЪ И БЛАГОПОЛУЧЕНЪ ШЪ НЕГО;
Я ОУЛОНЪ ШТВѢЩА: ВЪЖДАМЪ ЦАРЮ, ЧИ МНОГО
ЧЕСТЬ И СЛАВА И ИМѢНІЕ ИМАШЪ, НО НЕ МОГА
ТА НАЗОВА БЛАЖЕНЪ ДОДЕ НЕ ОУМРЕШЪ БЛАГО-
ПОЛУЧЕНЪ. КАТО ЧЪ ЦАРЬТЪ ТѢЗИ РѢЧИ ПРИ-
СМѢ СА ОУЛОНЪ, И МЪ РЧЕ ЧИ НЕ РАЗВѢРА
ЩО Ё БЛАГОПОЛУЧИЕ. ПОДЪРЪ МАЛКО ВРЕМЪ
ДЪГНА БОИ (ЦЕНКЪ) СРѢЩО НЕГО КІРО ПЕРСІИ-
СКИАТЪ ЦАРЬ ТА ГО ПОСЪДИ И ГО ОУЛОВИ ЖИВЪ,
АЧИ ПОВЕЛѢ ДА ГО МЪЧАТЪ, И НАИ СЕТНА ДА
ГО ИХГОРЪТЪ ПРѢДЪ СІЧКИАТЪ НАРОДЪ. ТО-
ГЪЗЪ КРИСЪ, КАТО ГО ВОСНОСАХЪ ШЕВАРЪАНЪ
ДА ГО ИХГОРЪТЪ, СМЫСЛИ ОУЛУНОВАТѢ ХО-
РАТЫ И НАЧЕНА ДА ВЪКА ВЪСОКЪ; ШЪ ОУЛУНИ!
КАТО ЧЪ ТОВА КІРО ПОВЕЛѢ ТА ГО ПРИВЕДОХА
ПРѢДЪ НЕГО И ГО ПОПЫТА, ЗАЩО ВЪКА ТЪИ?
Я КРИСЪ МЪ ПРИКАЗА СВОТА ИСТОРИА, И КІРО
КАТО А ЧЪ ОУМИЛОСТИВИ СА НА НЕГО И ГО
ШТПЪ-